

Warsztaty literacko-plastyczne na podstawie książki

„Duży problem”

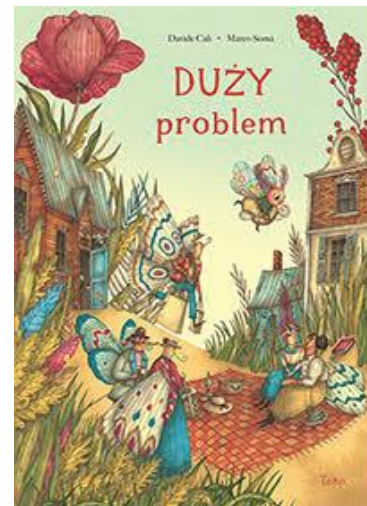
Autor tekstu: Davide Cali; ilustracje: Marco Somà

Wydawnictwo Tako

Wiek dzieci: 5+

Czas trwania: 70 min

Autorka scenariusza: Magdalena Pietruszewska

Materiały: książka, samoprzylepne karteczki, mazaki (do napisania imion), nagrania – odgłosy łąki, „Wiosna” Vivaldiego + sprzęt do odtworzenia, nożyczki, kleje w sztyfcie, suche pastele, ciemne (czarne lub granatowe) kartki bloku technicznego A3, arkusze gładkiej bibuły A3 (najlepiej w odcieniach zieleni, arkuszy minimum tyle ile jest uczestników), wydrukowane czarno-białe wizerunki owadów (załącznik nr 1, tyle kopii, aby na każdego uczestnika przypadły minimum dwa owady), maść kamforowa, pudełko na ścinki, stoper (może być w telefonie), projektor (opcjonalnie), taśma malarska (opcjonalnie).

Przygotowania:

W sali powinna być przestrzeń do wygodnego siedzenia w kręgu, swobodnej zabawy ruchowej oraz stoliki z krzeselkami do pracy plastycznej. Dodatkowe zadania do wykonania przed warsztatami:

- Przemyśleć gesty do scenki wyprawy na łąkę (jak pokazać nakładanie kapelusza itd.; czy maszerowanie odbywać się będzie w miejscu, czy będziemy się poruszać po sali).
- Stworzyć kulę składającą się z nałożonych na siebie warstw gładkiej bibuły*.
- Wydrukować (czarno-białe) wizerunki owadów, wyciąć kilka sztuk.

* Gładką bibułę można kupić w arkuszach wielkości 50 x 70 cm. Należy rozciąć takie arkusze na pół. Jeden arkusz zostawiamy w całości, będzie stanowił ostatnią warstwę w kuli. Zaczynamy od mocnego zgniecenia pierwszej bibuły, potem nakładamy kolejno następne warstwy. Ostatnią warstwę możemy delikatnie zabezpieczyć np. taśmą malarską.

PRZEBIEG WARSZTATÓW

Wprowadzenie

ok. 5 min

- ✚ **Poznajemy się.** Prowadzący przedstawia się i następnie rozdaje uczestnikom samoprzylepne karteczki, na których dziecko samodzielnie (lub z pomocą prowadzącego) wpisuje swoje imię.

ok. 5 min

- ✚ Udajemy się na **wyprawę na łąkę**. Pytamy dzieci, czy były już kiedyś na łące. Jak wyglądała? Czy pachniała? Czy słysząc było jakieś dźwięki? Jakie?

Wspólne odegranie scenki. Wstajemy, pora ruszać. Dzisiaj jest bardzo słonecznie, więc nakładamy kapelusze i okulary przeciwsłoneczne ;-). Jeszcze plecak! Chwilę maszerujemy (może być w miejscu). Ups! Przeszkoda! Musimy przejść przez wysoki pień. Jesteśmy na miejscu! Rozkładamy koc, siadamy. Auć, chyba pod kocem jest jakiś ostry kamień! Zdejmujemy koc, zabieramy kamień i rozkładamy kocyk ponownie! Głęboki wdech nosem i wydech ustami. Siadamy. Och, ale jest przyjemnie!

ok. 3 min

- ✚ Prosimy dzieci, by **zamknęły oczy i wyobraziły sobie łąkę**. Włączamy nagranie z odgłosami łąki (takie nagrania znajdziemy między innymi na Youtubie). Dzieci chwilę słuchają. Otwierają oczy. Rozmawiamy o tym, jakie zwierzęta (ze skierowaniem szczególnej uwagi na owady) można spotkać na łące.

Wspólna lektura książki „Duży problem”

ok. 8 min

Zanim zaczniemy czytać, pokazujemy dzieciom okładkę. Czytamy nazwiska autorów i tytuł. Dzieci próbują zgadnąć, o czym będzie książka. Co się wydarzyło? Jak myślicie, co jest problemem?

Głośne czytanie z pokazywaniem ilustracji (można wykorzystać projektor).

Rozmowa

Propozycja pytań pomocniczych:

ok. 10 min

- Co spadło z nieba tamtego dnia?
- Jakie pomysły na pozbycie się problemu mieli dorośli? Czego użyć chcieli uczeni? A Wielki Dowódca Wojsk? Wynalazca, Filozof i Naukowiec? (pokazujemy odpowiednie ilustracje).
- Kto jako jedyny podszedł do Dużego problemu i przyjrzał mu się z bliska?
- Co odkryła dziewczynka? Co się wydarzyło potem? Jak to smakowało?
- Pamiętacie, co powiedział na koniec filozof? Co to jest kamfora? Jak myślicie, czy chodzi mu o to, że troski i problemy znikają szybko, czy długo? Tłumaczymy króciutko dzieciom, czym jest kamfora. Dajemy chętnym dzieciom maść kamforową do powąchania. Pytamy o wrażenia – czy podoba Ci się ten zapach? A może coś Ci przypomina? Mówimy, że kamfora to takie coś, taka substancja, którą dodaje się do leków i kosmetyków np. maści. Jeśli kupimy kamforę, musimy ją trzymać w zamknięciu, gdyż dosyć szybko zmienia się z postaci stałej w gazową – znika. Od tej właściwości wzięto się powiedzenie – „znikać jak kamfora”, czyli rozplynać się w powietrzu, zniknąć nagle i bez śladu.
- Jak to się stało, że problem zniknął bez śladu?

Część plastyczna

Kula

ok. 4 min

Czytamy ostatnie zdanie z tylnej strony okładki książki: „Jednak nawet największe problemy i troski znikają, gdy dzielimy je z innymi...”. Pokazujemy dzieciom kulę zrobioną z gładkiej bibuły. Kulę tworzą arkusze bibuły, które są warstwowo na siebie nałożone.

Mówimy, że to jest kula-problem, może nawet tak duża, a może nawet większa od Dużego problemu, który spadł na łąkę. Prowadzący mówi, że dla niego kula ma za dużo warstw, nie wie, co miałby z nimi wszystkimi zrobić, ale jeśli podzielimy je między siebie, kula szybko zniknie, tak jak zniknął Duży problem. Prowadzący zdejmuje pierwszą (największą warstwę) następnie przekazuje kulę dziecku, które zdejmuje z kuli kolejną warstwę bibuły i przekazuje kulę następnej osobie. Jeśli grupa jest bardzo duża, możemy przygotować dwie kule.

Zabawa ruchowa „motyle”

ok. 5 min

Dzieci mają za zadanie lekko wygładzić swój arkusz bibuły (kładziemy arkusz na podłodze i delikatnie wygładzamy dłońmi). Następnie rozcinają go nożyczkami wzdłuż (mniej więcej na pół). Chwytają po jednym fragmencie bibuły w każdą dłoń.

Stajemy się motylami. Machamy jednym skrzydłem, potem drugim. Teraz machają oba. Lecimy nisko (kucamy) i wysoko (idziemy na palcach). Bardzo wolno, bardzo szybko.

Taniec przy dźwiękach muzyki (np. fragment „Wiosny” A. Vivaldiego). Dzieci mogą naśladować ruchy prowadzącego lub poruszać się według własnego pomysłu.

Tworzenie łąki – konstrukcja typu pop up

ok. 25 min

- Każde dziecko otrzymuje złożoną na pół kartkę formatu A3 w ciemnym kolorze z zaznaczonymi liniami na grzbiecie (zdj. 1). Zadaniem dzieci jest nacięcie grzbietu, zgodnie z liniami i wypchnięcia powstałego w ten sposób paska papieru do środka kartki, żeby powstał schodek (zdj. 2).
- Dzieci wybierają papierowe czarno-białe owady (2-3 sztuki), wycinają je (można wcześniej przygotować kilka sztuk wyciętych). Kolorują za pomocą suchych pasteli. Jednego owada przyklejają na „schodku”, pozostałe w dowolnych miejscach. Suchymi pastelami dorysowują różne elementy roślinne.
- Dzieci drą swoją bibułę (tę pozyskaną z kuli) na mniejsze fragmenty np. na krótsze i dłuższe paski. Przyklejają je do ciemnej kartki z owadem i roślinami.
- W międzyczasie pokazujemy dzieciom różne sposoby przyklejania fragmentów bibuły (np. przyklejony w całości na płasko, przyklejony tylko fragment, przyklejony na krawędzi i wystający poza kartkę).
- Prezentacja prac – moment, w którym dzieci mogą pokazać swoje prace, opowiedzieć o nich.

Zakończenie

ok. 5 min

Na zakończenie prowadzący mówi, że jest jeszcze jedna mała-duża rzecz, która może zniknąć dzięki wspólnemu działaniu. Nieporządek. Jeśli podzielimy się pracą – ktoś wrzuci wszystkie skrawki bibuły do pudełka, ktoś inny zbierze wszystkie kleje, ktoś odłoży kredki na miejsce, a inna osoba pozbiera nożyczki – nieporządek zniknie jak kamfora! Możemy nawet sprawdzić, ile nam zajmie wspólne sprzątanie. Prowadzący nastawia stoper, grupa dzieli się zadaniami. Czas start, wszyscy sprzątają. Sprawdzenie czasu. Podziękowanie za wspólnie spędzone chwile i wspólną pracę.

Praca plastyczna:

1. Kartkę A3 składamy na pół, zaznaczamy linie i nacinamy zgodnie z nimi kartkę.

2. Powstały pasek papieru odginamy do środka, tak by powstał schodek.

3. Jednego owada przyklejamy na pasku, pozostałe w dowolnych miejscach. Suchymi pastelami dorysowujemy różne elementy roślinne. Przyklejamy fragmenty bibuły.

Załącznik 1

